

Julius Evola

Ο Julius Evola γεννήθηκε στις 19 Μαΐου του 1898 στη Ρώμη, από γονείς σικελικής καταγωγής.

Κορυφαίος εκφραστής Παραδόσεων Εσωτερισμού άφησε ένα σημαντικό έργο αποτελείται από εργασίες για τον Βουδισμό, τον Ινδουισμό, τη Γιόγκα και τις Ανατολικές Φιλοσοφίες ενώ παράλληλα εμβαθύνει στον Ερμητισμό, την αλχημεία, και τον πνευματισμό.

Το 1927 ίδρυσε, μαζί με άλλους Ιταλούς εσωτεριστές και διανοούμενους της εποχής, της ομάδα **Ur** (Gruppo di Ur). Παράλληλα εκδίδει το μηνιαίο ομώνυμο έντυπο (Ur, 1927-1928) και στη συνέχεια το επίσης μηνιαίο δελτίο Krur (1929).

Συμπληρωματικά στο φιλοσοφικό του έργο, είναι μία σειρά από πολιτικά βιβλία, επίσης πνευματικού και παραδοσιακού προσανατολισμού, κύριο πυρήνα του οποίου αποτελεί η τριλογία «Εξέγερση Ενάντια στο Σύγχρονο Κόσμο», «Άνθρωποι Ανάμεσα στα Ερείπια» και «Ιππεύοντας τη Τίγρη».

Σύμφωνα με τον ίδιο πάντα, οι ιδέες και οι απόψεις του διαμορφώθηκαν υπό την επίδραση του Πλάτωνα, του Nietzsche και της θεωρίας του Υπερανθρώπου, του Otto Weininger και τη θεωρία της διπολικότητας, καθώς και τη μεταφυσικής αναζήτησης του απολύτου τραγικά εκφρασμένη από τον Michel Staedter.

Ουσιαστική υπήρξε η επίδραση των Otto Braun, Meister Eckhart, Oswald Spengler καθώς και του μεγάλου Γάλλου διανοούμενου και εσωτεριστή Renée Guénon.

Το συγγραφικό του έργο συμπληρώθηκε με μία σειρά από ποιήματα (Raaga Blanda, 1969) αλλά και έργα τέχνης τα οποία και επηρέασαν βαθύτατα το ρεύμα του Ντανταϊσμού. Το 1963 οργανώνεται για πρώτη φορά μία έκθεση όλων των έργων του στη γκαλερί "Medusa" της Ρώμης ενώ τα περισσότερα από αυτά κοσμούν σήμερα ιδιωτικές συλλογές και τη Galleria Nazionale d' Arte Moderna της Ρώμης.

Η παρέμβασή του στην πολιτική ζωή της εποχής, εκφράσθηκε από μία αντίθεση τόσο ως προς τον Αμερικάνικο καπιταλισμό όσο κι ως προς τον Μπολσεβικισμό της τότε Σοβιετικής Ένωσης. Πολλοί, λόγω των αριστοκρατικών του ιδεών, βιάστηκαν να τον χαρακτηρίσουν επιπόλαια ως επίσημο διανοούμενο του φασισμού κάτι που όμως ήρθαν να αντικρούσουν, ο ριζοσπαστικός, κι αιρετικός του λόγος σε συνδυασμό με τις επαναστατικές του διακηρύξεις. Πολύ σύντομα το εξαμηνιαίο έντυπο **La Torre** (1930) απαγορεύεται με διάγγελμα του ιδίου του Μουσολίνι. Στο La Torre ο Enoia εξαπολύει μία δριμύ κριτική στο πολιτικό φασιστικό καθεστώς της εποχής, στη σχέση που αυτό είχε με την καθολική εκκλησία, τους μεγαλοβιομήχανους, καθώς και στη λαϊκίστικη απήχηση στις πλατιές μάζες.

Με την πτώση του Φασιστικού καθεστώτος και την Ιταλική συνθηκολόγηση καταφεύγει στην ελεύθερη τότε Ιταλία του Βορρά ενώ συχνά επισκέπτεται τη Γερμανία και την Αυστρία. Το Μάρτιο του 1945 ο Julius Enoia, ενώ απολάμβανε τον καθημερινό του περίπατο στους δρόμους της Βιέννης, τραυματίστηκε σοβαρά κατά τη διάρκεια ενός σφοδρού συμμαχικού βομβαρδισμού, ένα ατύχημα το οποίο είχε σαν αποτέλεσμα την παράλυση των κάτω άκρων του για τα υπόλοιπα 30 χρόνια της ζωής του. Επιστρέφει στην Ιταλία το 1948 όπου και αφοσιώνεται αποκλειστικά στο συγγραφικό του έργο.

Ο Julius Enoia πέθανε στις 11 Ιουνίου του 1974. Η σορός του αποτεφρώθηκε και οι στάχτες του σκορπίστηκαν σύμφωνα με την επιθυμία του στις παγωμένες κορυφές του όρους Rosa για να συνεχίσει εκεί, με άλλον τρόπο, τις αγαπημένες του ορειβατικές ενασχολήσεις.